

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 26. februar 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 227 (BEU alm. del), som hermed besvares.

14. april 2014

J.nr. 2014-0023892

Spørgsmål nr. 227:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 18. februar 2014 fra Arbejdsskadeforeningen - AVS om ændringer i arbejdsskadelovgivningen, jf. BEU alm. del - bilag 160.”

Endeligt svar:

Arbejdsskadeforeningen AVS har sendt materiale vedrørende især lovgivningen om erstatning m.v. ved en arbejdsskade. Endvidere har foreningen kommenteret en række aktuelle problemstillinger, som foreningen via sine aktiviteter har fokus på, herunder blandt andet sagsbehandlingen i jobcentrene.

Det er centralt for mig, at man ikke bliver syg af at gå på arbejde. Hvis man alligevel er blevet syg som følge af sit arbejde, skal man selvfølgelig have en ordentlig hjælp og den erstatning, man er berettiget til. Jeg lægger ligeledes meget vægt på, at alle får en effektiv og forsvarlig behandling i vores jobcentre og i Arbejdsskadestyrelsen.

Foreningen tager blandt andet udgangspunkt i rapporten fra Arbejdsgruppen om modernisering af arbejdsskadeområdet, som blev offentliggjort i efteråret 2013.

Rapporten fra arbejdsgruppen indeholder en række forslag med henblik på forbedringer af lovgivningen vedrørende arbejdsskader. Arbejdsgruppens anbefalinger og konklusioner er overdraget til det ekspertudvalg om arbejdsskadeområdet, som regeringen har nedsat med henblik på, at rapporten kan indgå i ekspertudvalgets overvejelser. Ekspertudvalget skal blandt andet komme med konkrete forslag til, hvordan arbejdsskadesystemet kan moderniseres. Målet er at skabe en bedre balance, så der fremover både er fokus på erstatning og på at se på, hvordan vi kan blive bedre til at hjælpe de tilskadekomne med en arbejdsskade til at forblive på arbejdsmarkedet.

Arbejdsskadeforeningen foreslår tillige, at den særlov, som Folketinget netop har vedtaget om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, også skal give mulighed for at give erstatning og godtgørelse til for eksempel privatansatte nødhjælpsarbejdere.

Loven er som bekendt udarbejdet i overensstemmelse med Folketingets vedtagelse nr. V 57, idet loven dog er udvidet med andre udsendte statsansatte end soldater.

Med hensyn til bemærkningerne om sagsbehandlingen af sygedagpengesager m.v. kan jeg oplyse, at det med reformen af sygedagpengesystemet sikres, at ingen sygemeldte skal stå uden indtægt eller offentlig forsørgelse, inden de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Sygemeldte, der ikke kan få forlænget sygedagpengene, får ret til at overgå til et jobafklaringsforløb. I jobafklaringsforløbet modtager de en ydelse, der svarer til kontanthjælp uden formue- eller ægtefælleafhængighed, og de får en tværfaglig indsats, som skal bidrage til, at de igen kan vende tilbage i arbejde.

Derudover indføres en ny opfølgingsmodel med indbygget mulighed for at bruge en fast-track-løsning, der betyder, at virksomheder og borgere kan anmode kommunen om at iværksætte en ekstraordinær tidlig indsats, hvis der er risiko for et længerevarende sygdomsforløb.

Desuden styrkes den beskæftigelsesrettede indsats. Sygemeldte med komplekse problemstillinger skal fremover have deres sag behandlet i rehabiliteringsteamet, som skal afgive indstilling om, hvilken tværfaglig indsats der kan bidrage til at bringe den sygemeldte tilbage i arbejde. Endvidere skal kommunen i de komplekse sygedagpengesager hente rådgivning og vurdering i den kliniske funktion.

Det kan desuden oplyses, at der med reformen af førtidspension og fleksjob er skabt en klar og entydig indgang til sundhedsvæsenet, idet kommunerne i sager om ressourceforløb, fleksjob og førtidspension skal rekvirere den nødvendige sundhedsfaglige rådgivning via sundhedskoordinatoren i regionens kliniske funktion i forbindelse med sagsbehandlingen. Dermed kan kommunerne ikke rekvirere sundhedsfaglig rådgivning fra kommunalt ansatte lægekonsulenter eller eksterne lægekonsulenter uden for klinisk funktion ved sagsbehandlingen på disse områder.

Det er vigtigt at understrege, at kommunen har pligt til at yde råd og vejledning om, hvilke muligheder der er for at modtage hjælp i forhold til den sociale lovgivning.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen